

Trefffer

12-16

september 2014—nummer 1

Leidingblad bij Obadja, de profeet

Aanwijzingen voor het gebruik

Een treffer over de profeet Obadja. Verwar hem niet met de hofmeester van koning Achab. Meer dan dat hij niet dezelfde is als de genoemde Obadja, weten we van hem niet. Als kleinste profeet van het Oude Testament zou je zijn boek zo overslaan. Bekend is het in ieder geval niet, of het moeten de woorden uit vers 4 zijn: Al verhief gij u gelijk de arend, en al stelde gij uw nest tussen de sterren, zo zal Ik u nochtans vandaar nederstoten, spreekt de Heere. Ook het 10e vers wordt weleens naar voren gehaald in een preek: Om het geweld, begaan aan uw broeder Jakob, zal schaamte u bedekken; en gij zult uitgeroeid worden in eeuwigheid. Aangrijpende teksten waarmee we zeker uit de voeten kunnen op een JV avond. In deze Trefffer willen we echter verder kijken. Obadja's oordeelsprofetie over het volk van de Edomieten heeft ook jongeren in 2014 genoeg te zeggen.

Actuele thema's als leedvermaak en wraak komen naar voren. De Bijbelstudie gaat over het ontstaan van de volkenhaat tussen Edom en Israël: Jakob en Ezau. Elementen die hierin naar voren komen, zijn onverhoorde gebeden en de uitverkiezing. Tenslotte vindt u op de achterzijde een heftig onderwerp voor een pittig debat.

Het doel van deze Trefffer is:

- Het onbekende Bijbelboek Obadja voor het voetlicht halen
- Jongeren leren iets over Gods vrijmachtige verkiezing
- Jongeren leren nadenken over leedvermaak
- Jongeren leren nadenken en omgaan met wraakgevoelens
- Vergelijking maken tussen een aardse en hemelse erfenis

Programmasuggesties:

Lezen Genesis 25: 20-23
Obadja: 1-10/11-14/15-16/17-21
Maleachi 1
Romeinen 9: 11-13
Dordtse Leerregels H1 artikel 10

Zingen Psalm 16: 3, 6
Psalm 60
Psalm 77: 5-8
Psalm 79

Ideeën voor + 12

- Inleiding over deelthema's leedvermaak en wraak samen genomen. Aansluitend levend mens-erger-je-niet.

- Inleiding over erfenis. Aansluitend quiz. Zie ook mogelijkheid bij +14 groep. Eventueel mogelijk om samen te voegen.

Ideeën voor de + 14

- Inleiding over deelthema wraak met aansluitend groepsdiscussie of Lagerhuisdebat n.a.v. stelling op achterkant.
- Inleiding over deelthema leedvermaak met aansluitend Bijbelstudie.
- Inleiding over deelthema erfenis. Nodig aansluitend iemand uit (bijv. dominee of ouderling) die iets kan en wil vertellen over het uitzien naar die hemelse erfenis en waaraan de jongeren vragen kunnen stellen.

Toelichting op de vragen en opdrachten

Blz. 3/4/5 - Bijbelstudie

Opdracht: Lees Obadja: 1-10 en zeg in je eigen woorden wat hier staat.

Obadja profeteert Gods oordeel over Edom, de nakomelingen van Ezau en tegenstanders van Israël. Vers 3 en 4 spreken met name over het 'kleinmaken' van dit volk, ook al be-roemen ze zichzelf op hun grootheid. De oorzaak hiervan vinden we in het 10e vers: om het geweld, begaan aan uw broeder Jakob. God zal hen vernietigen en niets overlaten. Ze zullen uitgeroeid worden in eeuwigheid (vers 10). Hierop doelen ook vers 5-6: dieven nemen zoveel mee als ze willen of nodig hebben, maar halen nooit een huis compleet leeg. Druivenplukkers in de wijngaarden laten wel eens een tros druiven hangen, die achter een groot blad verscholen is. God zal echter niets overlaten van Edom. Alle goederen en schatten zijn opgezocht en gevonden. Alle bondgenoten (omliggende landen) zullen hun verbond met Edom verbreken en zich zelfs tegen hem keren. Edom vertrouwt op zijn bondgenootschappen, maar die zullen plotseling door God teniet worden gedaan. Tegen God helpen geen bondgenootschappen. Hij is machtiger, staat overal boven. Hierop doelt vers 8: Ik zal de wijzen uit Edom en het verstand uit Ezaus gebergte doen vergaan. Thema (vers 9) is een stad in Edom.

- Ter vergelijking of aanvulling kan ook Jeremia 49: 7-22 gebruikt worden. Hierin staat eveneens een profetie tegen Edom.

Vraag 1a: Hoort de Heere alle gebeden?

Dit kan een vraag zijn die onder veel jongeren speelt. Misschien heel concreet in hun persoonlijke leven. Voorzichtigheid is op zijn plaats.

In de Bijbel staan veel voorbeelden van gebeden die (direct) verhoord worden. Denk aan het vuur waar Elia om bidt op de berg Karmel, of het vuur om de verschillende hoofdmannen met hun groep soldaten te verteren. Ook het gebed van de gemeente in Jeruzalem om de vrijlating van Petrus wordt verhoord. Tegelijkertijd zullen zij ongetwijfeld gebeden hebben voor de vrijlating van Jakobus. Hij wordt echter vermoord.

Ook Paulus' gebed met de vraag om verwijdering van de 'doorn in zijn vlees' wordt niet verhoord. Wel geeft de Heere antwoord: Mijn genade is u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Ook zijn er gebeden die lange tijd niet verhoord worden. Denk aan Abraham en Sara; Izak en Rebecca, Manoach en zijn vrouw (Simson), Zacharias en Elisabeth. Ook kun je denken aan Simeon, die beloofd was dat hij de Messias nog voor zijn dood zou zien. Het kan dan in onze beleving zijn alsof God niet hoort. Hij weet echter of iets goed voor ons is en wanneer. Vaak wil Hij ons daardoor iets leren, bijvoorbeeld dat er voor Hem niets onmogelijk is.

Vraag 1b: Waarom geeft de Heere niet altijd (direct) waar je om bidt?

Dit is altijd een moeilijke vraag. Wij zijn mens en de Heere is God. Zijn verstand en gedachten zijn heel anders dan onze.

Wij kunnen met menselijke logica Gods handelen niet begrijpen en verklaren. Door Zijn Woord wil God echter wel leren waarom Hij mensen soms lang op een antwoord laat wachten. Een paar voorbeelden:

- Abraham en Sara hadden zelfs een belofte gekregen dat ze een zoon zouden krijgen. Maar Sara was inmiddels al te oud geworden om kinderen te krijgen. Dan redeneert zij (en Abraham): God bedoeld zeker dat die beloofde zoon uit iemand anders dan mij geboren zal worden. Bij mij kan het immers niet meer? Zo wordt Ismaël geboren. Maar God laat zien: ook als is het menselijkerwijs gesproken niet meer mogelijk en gaat het zelfs tegen de natuur in: Sara zelf krijgt een zoon. Ze moesten op Zijn belofte vertrouwen en wachten.
- Maar als je nu geen belofte hebt? Denk dan aan Izak en Rebekka. Hen was geen zoon beloofd. Ze baden twintig jaar lang. Wij zouden misschien al lang gestopt zijn. Vergeefse moeite. Maar ze gaan door. En de Heere hoort. Waarom na zoveel tijd? Daar geeft Hij geen reden voor...
- Soms bidden we om dingen waarvan God weet dat het beter voor ons is dat we dat niet krijgen. Denk bijvoorbeeld aan Paulus' gebed. Zijn 'doorn' werd niet weggenomen. Wel kreeg hij een antwoord: "Mijn genade is u genoeg." Denk ook aan het gebed van de Heere Jezus Zelf, in Gethsémané: "Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker van Mij voorbij gaan." Echter geeft Hij hierin ook direct het voorbeeld: "niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt." Dat moeten ook wij steeds leren bidden.

Vraag 1c: Heb jij zelf zo'n onverhoord gebed?

Persoonlijke vraag. Door hierover zelf open te zijn kan je wellicht meer openheid van de jongeren verwachten. Laat hierin ook gerust iets van je strijd hierover zien.

Opdracht: lees Genesis 25: 20-22

De blijdschap van Rebekka duurt niet lang. In de Bijbel staat dat "de kinderen in haar buik samen stieten". Leg in je eigen woorden uit wat dit betekent.

Kanttekening 41 legt uit: op een ongewone, smartelijke (pijnlijke) wijze (...). Ze vechten als het ware met elkaar in Rebekka's buik. Smartelijke wijze kan op twee manieren worden uitgelegd. Ten eerste dat het Rebekka fysiek pijn deed. Daarnaast is het ook mogelijk dat het haar, hierdoor overrompeld en verbaasd, mentaal pijn doet. Kanttekening 41 voegt hier nog aan toe dat hierin al de strijd tussen Ezau en Jakob en ten diepste God en de duivel, duidelijk wordt.

Vraag 2a: Ken je (Bijbelse) voorbeelden van mensen die zo'n stille plek hadden om te bidden?

Als voorbeelden kunnen onder ander genoemd worden:

- Nathanaël onder de vijgenboom
- Petrus op het dak bij Cornelius
- Daniël in zijn opperzaal met venster richting Jeruzalem
- De Heere Jezus ging regelmatig alleen op een berg om te bidden.

Vraag 2b: Heb jij zo'n plek?

Het kan zijn dat jongeren zich afvragen of dit een 'speciale' plek moet zijn. Dat hoeft niet. De Heere Jezus spreekt hierover in Mattheüs 6: 5-6. Hij zegt dit in het verband van de farizeeën, die graag gezien wilden worden tijdens hun gebed. Daarop zegt Hij: "maar gij, wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer." Jezus doelt erop dat het er niet om gaat dat je gebed van mensen gezien en gehoord wordt, maar door God. Een binnenkamer kan een speciale plek zijn. Het kan echter ook gewoon je kamer zijn, of een andere plek waar je alleen bent met de Heere. Dat kan ook op vakantie.

Opdracht: lees Maleachi 1:2 en Romeinen 9: 11-13.

In deze gedeelten gaat het over Gods verkiezing van eeuwigheid, dus voor de hemel en de aarde geschapen werden. Izak en Rebekka konden nog niet zeggen wie er 'beter' of 'slechter' was: de kinderen waren nog niet geboren. Maar de Heere had al gekozen.

Vraag 3a: Was het nodig dat God mensen uitkoos die Hem zouden dienen?

God heeft de mens in het paradijs goed geschapen. Het was Gods kroonjuweel op de schepping. Adam werd gemaakt naar Gods beeld; God herkende Zichzelf erin. Hij heeft Zich vermaakt over Zijn schepsel. Adam was geschapen tot eer van God en leefde tot eer van God. Hij was in staat om vrijwillig God te dienen, uit liefde. De mens koos echter vrijwillig tegen God. Sindsdien vermaakt God Zich niet meer over Zijn schepsel, maar vertoord Zich daar juist over. De mens had vrijwillig gekozen voor de dood. Zijn recht en heiligheid eiste de dood van de mens, en daarin het hele menselijke geslacht, als gevolg van het moedwillig ongehoorzaam zijn aan God. Met de straf op de zonde laat God als het ware Zijn 'gezag' gelden. Hij werd daardoor niet minder heilig. God heeft daarvoor geen mensen nodig. Zie ook DL H1, artikel 1.

Vraag 3b: Heeft iemand het verdiend om uitverkoren te worden? Weet je een Bijbelgedeelte om dat te bewijzen?

Als uitgangspunt kan het antwoord op vraag 3a worden genomen. Het antwoord is dan: 'nee'. Neem hiervoor als uitgangspunt bijvoorbeeld psalm 14: er is niemand die goed doet, er is ook niet tot één toe. Nog uitgebreider komt dit aan bod in Romeinen 3.

Het kan zijn dan jongeren met de vraag komen waarom er dan toch in de Bijbel mensen rechtvaardig genoemd worden voor God. Denk bijvoorbeeld aan Henoch, Abraham en Job. Hadden zij het dan bijvoorbeeld niet verdiend om uitverkoren te worden? Hierover staat in Romeinen 4: 1-3 geschreven dat Abraham geloofde in God en dat dit hem tot rechtvaardigheid gerekend is. Echter werd hij eerst daarvoor geroepen. Het was de Heilige Geest die in hem werkte. Job wordt in het laatst van het naar hem genoemde Bijbelboek ter verantwoording geroepen bij God: "Waar was jij toen Ik...?" Ook Job heeft hier geen antwoord.

Vraag 3c: Waarom heeft God dan toch mensen uitverkoren?

DL H1, artikel 10 e.v. gaat in op de vraag hoe het kan dat mensen uitverkoren worden: door genade alleen in Jezus Christus.

Maar de vraag waarom God wil dat er mensen zalig zullen worden in plaats van dat allen voor eeuwig buiten gesloten zijn, is niet makkelijk te beantwoorden. Ook is er niet makkelijk een Schriftplaats voor te vinden. Wellicht is de moederbelofte (Genesis 3:15) nog het meest afdoende. God zal (wil) vijandschap zetten tussen de duivel en het zaad van de mens; tussen de duivel en God Zelf. De duivel zal het niet van God winnen. Zijn pronkjuweel zal niet volledig ten prooi vallen aan de duivel. God zorgt ervoor dat Zijn eer en lof vast blijven door een gedeelte uit te verkiezen.

Vraag 3d: Is het voor ons belangrijk om te weten of we uitverkoren zijn? (Deuteronomium 29:29)

Petrus roept ons in zijn 2e zendbrief op om onze 'roeping en verkiezing vast te maken.' (2 Petrus 1: 10-11) Tegelijkertijd zullen jongeren met de opmerking komen dat je dat toch niet kunt weten. Spreekt dit elkaar tegen? Feitelijk gaat het er niet om dat je zwart op wit weet wie door God uitverkoren is en wie niet. Dit zou lijdelijkheid bevorderen. Ik ben toch uitverkoren, dus het maakt niet uit hoe ik leef. Tegelijkertijd ligt daar Petrus' oproep. Kanttekening hierbij: Petrus roept de gelovigen op tot zekerheid, vastmaking van hun geloof. Toch ligt daar voor een ieder een oproep. Wij hebben niet met Gods verborgen wil te maken, maar met Zijn geopenbaarde wil. Die is: 'bekeert u!'

Blz. 6/7 - Leedvermaak

Vraag: Waar denk jij aan bij leedvermaak?

Waarschijnlijk zullen de jongeren vanzelf met voorbeelden komen uit hun dagelijkse (school)leven. Wanneer dit niet het geval is, kan de vraag op gang geholpen worden met gebeurtenissen uit de actualiteit.

Stelling: Leedvermaak is zonde.

Door veel jongeren zal er onderscheid gemaakt worden tussen een vorm van leedvermaak die 'wel kan' en leedvermaak dat 'te ver' gaat. Menselijk geredeneerd zullen wij hier geneigd zijn aan toe te geven. Gods Woord leert ons echter anders. Leedvermaak is in de wortel terug te voeren op het feit dat je een ander, geground of ongeground, niet mag. Iemand niet mogen. Je zou het haat of nijd kunnen noemen. Dit is regelrecht terug te voeren op het 6e gebod: Gij zult niet doodslaan. Leedvermaak is dus wel degelijk zonde. De volgende stelling gaat hierop verder door.

Stelling: Je mag best leedvermaak hebben als iemand het verdiend heeft.

Deze stelling sluit aan op de voorgaande stelling en kan eventueel samen worden getrokken. Uitgaande van de conclusie van de voorgaande stelling dat leedvermaak zonde is, kan kortweg geconcludeerd worden dat dus geen enkele vorm van leedvermaak is toegestaan. Toch zullen jongeren 'blijven zitten' met hun voorbeelden. Maar hoe zit het dan met ... ? Het is belangrijk (de jongeren) te (laten) ontdekken wat de grondoorzaak van (hun) leedvermaak is. Vaak zal dit iets zijn van een persoon niet mogen, of iets wat zij zien als een wraakactie. Benadruk dat de gevoelens menselijk zijn, maar

maar toch zondig. God verbiedt in het 6e gebod immers niet alleen letterlijke doodslag, maar ook de wortel daarvan: nijd, haat, twist etc. Het gaat tegen onze menselijke natuur in om mensen te vergeven. Daarvoor hebben we Gods Geest nodig. Zonder Hem kan het niet.

Psalm 70—Wat zegt deze psalm over leedvermaak?

De vraag kan met name toegespitst worden op vers 3 en 4. Vers 3 zou je kunnen opvatten als een vraag om wraak. Dit kan vragen oproepen. Mag dat? Hierover gaat het volgende deelthema verder op in. Gods Woord zegt: Mij komt de wrake toe, Ik zal het vergelden. David, de dichter van deze psalm, vraagt hier ook om. Hij legt de wraak bij God neer. In het 4e vers gaat het dan meer over leedvermaak. Blijkbaar hebben Davids vijanden hem bespot, uitgelachen. Hij vraagt God in Zijn gebed (psalm) om hen 'terug te laten keren'. Ook hier legt Hij de wraak en het oordeel bij de Heere.

Blz. 8/9—Wraak

Stelling: wraak nemen mag best.

Jongeren weten ongetwijfeld voorbeelden naar voren te brengen waarin het heel moeilijk is om afstand te nemen van wraak. Ons menselijk gevoel strijd tegen het nemen van wraak. Onrecht moet recht gezet worden, desnoods met wraak. Natuurlijk zijn er grenzen, maar een harde leermeester hoeft zo verkeerd nog niet te zijn. In de al eerder genoemde zondag 40 van de Heidelbergse Catechismus, vraag en antwoord 107 wordt haat en wraak onder andere als wortel van doodslag aangewezen en door God verboden. Het geboed gaat zelfs nog verder: onze naaste liefhebben als onszelf en zoveel als ons mogelijk is, zijn voordeel te zoeken. Zelfs voor onze vijanden en mensen die we niet zo graag mogen. Zonder gebed en Gods Geest is dit voor ons een onmogelijke opgave.

Vraag: Vergeven is één van de moeilijkste dingen voor ons. Hoe komt dat, denk je?

Vergeven zit mensen niet in het bloed. Familie, vrienden en bekenden willen we nog wel vergeven. Moeilijker wordt het al als min of meer onbekenden ons iets 'aandoen'. Dan willen we direct iets terug doen. Niet voor niets staat de Bijbel vol met voorbeelden van boosheid en wraak. Denk aan Ezaü die zichzelf beloofde zijn broer Jakob te vermoorden vanwege het bedriegen van Izak over het eerstgeboorterecht. Saul kon het niet hebben dat het volk Israël David meer eer gaf dan hem en wilde hem doden. En wat te denken van Petrus, die in Gethsémané direct naar zijn zwaard grijpt als Jezus gevangen genomen dreigt te worden en Malchus' oor er af slaat? Vergeven staat bij ons synoniem voor slap. Natuurlijk, we kennen ook voorbeelden van mensen (vaak ouderen!) waarbij we er bewondering voor hebben. Is je zoiets ergs aangedaan, kan je 'zomaar' iemand vergeven. Hoe kan dat? Maar zeker onder jongeren is vergeven niet populair. Kenmerkend voor ons is ook Petrus' vraag aan de Heere Jezus: "Hoe vaak zal mijn broer tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal?" Met andere woorden: we willen best nog wel een beetje proberen naar Gods geboden te leven. Als het een keer lukt, vinden we onszelf heel wat. Maar

er zitten wel grenzen aan ons geduld. Het houdt een keer op. Zeven keer moet toch wel voldoende zijn? Maar Jezus zegt: "niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zeven maal." Anders gezegd: onbeperkt. Vergeven doe je niet alleen omdat God het zwart op wit gebiedt, maar vanuit de liefde tot Hem en Zijn schepselen.

Vraag: In Exodus 21:23-25 gaat het over 'oog om oog, tand om tand'. Maar in Mattheüs 18:22 lees ik over 'zeventig maal zeven maal' vergeven. Hoe zit dat? Gebruik hierbij ook wat de Heere Jezus hierover zegt in Mattheüs 5.

Voor de juiste context is het goed om Exodus 21 vooraf in zijn geheel te lezen. Het gaat hier om wetten voor het volk Israël als leefgemeenschap in de woestijn. De genoemde verzen 23-25 staan in het verband van het voorgaande vers, waarin het gaat over twee mannen die ruzie maken om een zwangere vrouw. Is er dan een 'dodelijk verderf', ofwel van moeder, of van het nog ongeborn kind, dan geldt: "zo zult gij geven leven voor leven (...)" Let wel: de uitspraak en uitvoering hiervan ligt bij de oversten van het volk. In 2014: de rechterlijke macht. Christus heeft tijdens Zijn omwandeling op aarde duidelijk afgerekend met de heersende gedachte dat deze woorden uit Exodus voor iedereen vrij stonden: "Maar Ik zeg u, dat gij de boze (=degene die je kwaad aandoet) niet wederstaat (=iets terug doen); maar zo wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe." (Matth. 5:39) Ook Paulus roept in verschillende brieven op om liever 'schade te lijden' dan onderling als gemeenteleden dingen uit te vechten. Zie de verwijsteksten bij kanttekening 49c.

Stelling: als je echt kunt vergeven ben je sterk.

Vergeven is niet populair onder jongeren. Logisch, vanuit hen geredeneerd. Je moet je nu eenmaal bewijzen richting anderen en door te vergeven gooi je nu eenmaal geen hoge ogen. Betrek hierbij 1 Korinthe 6:7. Het gaat hier over gemeenteleden (maar kan ook: vrienden, klasgenoten enz.) die onderling ruzie maken en daarmee zelfs naar de rechter gaan. Niet bepaald reclame voor een christelijke gemeente! Paulus stelt de vraag scherp: "waarom lijdt gij niet liever schade?" Zelfs al zou de andere daardoor een triomfgevoel aan overhouden en anderen je slap vinden. Benadruk dat het niet gaat om jezelf, maar om de eer van God. Wij mensen zijn vooral en allereerst eerzoekers van onszelf. Dat is niet eenvoudig! Petrus' vraag aan Jezus laat dat ook duidelijk zien. Het moet wel een keer ophouden! Maar Jezus zegt: onbeperkt, Petrus! Zie HC 44 vraag 115. Niemand kan Gods wet volkomen houden, ook dit gebod niet. Waarom de Heere dit dan toch stelt en laat prediken? Om ons des te meer te overtuigen van onze schuld en onmogelijkheid tot het goede!

Blz. 10/11—Erfenis

Vraag: Weet je voorbeelden uit de Bijbel over een erfenis? Hoe ging dat?

- Gelijkenis van de verloren zoon. Hij wilde zijn deel zelfs al hebben voordat zijn vader gestorven was!
- Ezaü en Jakob. In de tijd van de aartsvaders was een erfenis vooral: de zegen van het eerstgeboorterecht.

- De twaalf zonen van Jakob: ieder een bijzondere zegen
- Psalm 16 spreekt over “een schone erfenis is mij geworden” (vs. 6)

Kader: zet een aardse erfenis tegenover de hemelse erfenis voor Gods kinderen.

Vraag: Welke voorbeelden uit de Bijbel ken je waarin de Heere (soms na jaren) doet wat Hij heeft beloofd?

- Abraham en Sara is een zoon beloofd. De vervulling laat lang op zich wachten.
- David wordt tot koning gezalfd. Eerst lijkt dat prachtig te gaan, doordat hij aan het hof bij Saul komt en zelfs met zijn dochter trouwt. Maar als Sauls woede zich op hem richt, lijkt het hoe langer hoe onmogelijker te worden. Toch vervult God Zijn belofte!
- Ook zijn oordelen zijn voorzgd (beloofd): de verwoesting van Jeruzalem en de wegvoering naar Babel. Denk hierin ook aan de voorzegging van het laatste oordeel.
- De komst van de Messias wordt al in het paradijs beloofd. Toch laat de vervulling nog duizenden jaren op zich wachten.
- Een nog onvervulde belofte voor de bekering van het volk Israël. (Rom. 9-11)
- Nog een onvervulde belofte, ter bemoediging voor de jongeren zelf: “Zo Hij vertoeft, verbeidt Hem, want Hij zal gewisselijk komen en niet achterblijven.” (Habakuk 2:3) Betrek hierin ook Mattheüs 6: “Bidt, en u zal gegeven worden. Zoekt, en gij zult vinden. Klopt, en u zal worden opengedaan.”

Vraag: De Heere brengt na 70 jaar Zijn volk weer terug in Jeruzalem. Leg uit waarom dat ‘erfenis’ genoemd wordt. Wordt er misschien nog meer mee bedoeld?

De profetie van Obadja ziet niet alleen op de letterlijke wegvoering en terugkeer van Israël en Juda in ballingschap, maar heeft ook een geestelijke betekenis. Gods kinderen kunnen door hun zonden ook als het ware in ballingschap worden gevoerd. Verlaten van God, onderdrukt door anderen. Feitelijk is het ‘leven’ onder satans vlag een leven in ballingschap waaruit we verlost moeten worden. Evenals veel Israëlieten na verloop van tijd in ballingschap, hebben wij het onder satans hoede prima naar ons zin. Er waren echter ook ‘overgeblevenen’ die zich in ballingschap niet thuis konden voelen (ps. 137). Zij bleven uitzien naar Jeruzalem. Zo zijn er ook steeds door Gods Geest mensen in deze wereld die het niet meer kunnen uithouden onder satan, maar uitzien naar het Koninkrijk der hemelen, het hemelse Jeruzalem. (ps. 126)

Overeenkomst

Wordt pas werkelijkheid na iemands dood.

Is vastgelegd. Aardse erfenis bij de notaris, hemelse erfenis in Gods raadsboek.

Verschil

Gods kinderen zien er in hun leven al naar uit. Meestal is dat bij een aardse erfenis niet het geval, omdat je daarvoor iemand moet verliezen.

Aardse erfenis heeft geen eeuwigheidswaarde. (kan vergaan, minder waard worden) De hemelse erfenis wel.

Aardse erfenis geeft meer aanzien. Hemelse erfenis staat niet garant voor een beter leven in aanzien.

Aardse erfenis blijft binnen de familie. Hemelse erfenis is niet gebonden aan familierelaties.

Blz. 12 - Wraak!

Stelling: wraak is een goed middel om te laten voelen wat je gedaan hebt.

De antwoorden op de vragen en stellingen bij deelthema 2 zijn afdoende om hierover een mening te vormen naar Gods Woord. De bedoeling hierbij is echter om jongeren te prikkelen en hun eigen meningen naar voren te laten komen. Wanneer vooraf een inleiding gehouden is over het thema wraak, kan dit als een goede invulling gekozen worden voor interactie na de pauze.

WERKVORM:

Maak een groep vóór de stelling en een groep die tegen de stelling is. Eventueel kan er ook voor gekozen worden om verschillende groepen vóór en tegen te maken met elk één argument om in te brengen en te verdedigen. Geef hen argumenten of laat hen ze zelf bedenken, afhankelijk van de tijd. Organiseer een debat, waarin de meningen weerlegd kunnen worden. Zorg ervoor tijdig tot een goede afronding te komen. Zet desnoods nog een laatste stelling uit deze Treffer in om tot een gezamenlijk standpunt te komen (bijv. vergeven) om zo niet de discussie te laten overheersen.

Aanvullend:

De in het artikel genoemde Iraanse vrouw heeft de wraakactie overigens niet uitgevoerd. Op het moment van de actie in het ziekenhuis, heeft ze, in bijzijn van media, haar dader vergeven. Zie hiervoor tekst en beelden op www.nos.nl. Of deze manier van vergeven juist is, is overigens ook nog een discussiepunt.

Werkvorm—Levend Mens-erger-je niet

Maak een Mens-erger-je-niet bord op de grond.
Gebruik A4 vellen met cijfers om de looproute aan te geven .
Op de hoeken zet je je het standaard aantal pionnen (4x4).
Pionnen zijn de jongeren van je vereniging. Afhankelijk van de groeps grootte, kan je ook twee borden of meer groepjes pionnen maken of grotere groeps van bijvoorbeeld 6x6.

Het spel wordt gespeeld met de bekende spelregels. Hierin kun je de elementen leedvermaak en wraak op een speelse manier terug laten komen en het verschil met goedmoedig plagen eventueel bespreken.

Zie ook onze website voor de werkvormen-database.